

Reiserapport, AFAG-stipendet til diplomprosjekt

Hugo Smith Vedal

Bergen Arkitekthøgskole

Om prosjektet

Diplomprosjektet mitt, *hjemme utenfor hjemmet, kollektiv tilhørighet i det umiddelbare nabolaget*, handler om å utforske de delte rommene i boligarkitektur - gatetun, trappeoppganger, gårdsrom - og deres potensiale til å skape bokvalitet og tilhørighet. Prosjektet starter med et intervjubasert case studie av nabolaget Løkkebakken i Oslo, og går etterhvert over til et konkret designforslag til en spesifikk site.

Rommene mellom bygningene i Løkkebakken

Nabolaget Løkkebakken ligger i bydel Sagene i Oslo, og består av både trehus fra den Akershusiske tiden og mer nylige hus. Felles for området er at bygningene og gatene er i stor grad i menneskelig skala, og er delt opp i identifiserbare husklynger på 6-12 enheter. Jeg valgte å gjøre en case study her spesifikt for å utforske rommene i mellom byggene - hvordan fungerer de, og hvordan har rommenes forløp og utforming noe å si for sosiale møter i hverdagen? Jeg startet med intervjuer, tegning og analyse i slutten av januar, og studieturen nå i slutten av februar ble siste tur for å innhente data til case studien.

Reisens mål og opplegg

Data som skulle innhentes på denne studieturen var blant annet et par avsluttende intervjuer av beboere, registreringer på tvers av hele nabolaget, og registreringer av en potensiell site for prosjektet. Det varierte opplegget gjorde at jeg aktivt involverte meg med naboer gjennom formelle møter, men at jeg også fikk muligheten til å holde på med noe «eget», som igjen skapte tilfeldige og uformelle møter i gatene.

I tillegg til intervjuene fikk jeg mulighet til å "flytte inn" i en tom verkstedhall som ligger i tilknytning til en boligklynge. Denne hallen skal i fremtiden rives for å gi plass til nye boliger, og den fungerer som den konkrete siten for mitt prosjekt. Under oppholdet utførte jeg registreringer av hallens nåværende tilstand og utforsket hvordan små endringer kunne skape rom for sosiale interaksjoner.

1:1 og egen tilhørighet i Løkkebakken

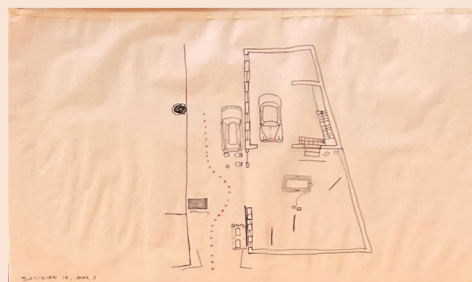
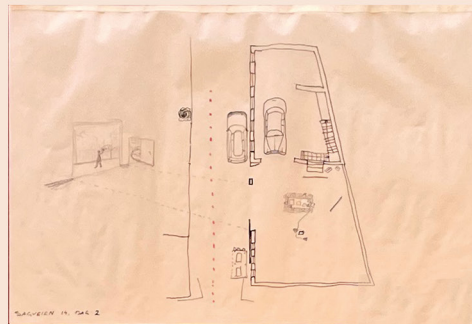
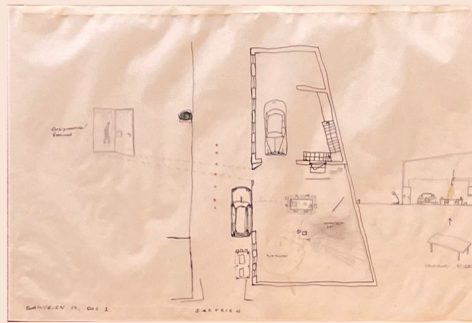
Det å kunne oppholde seg på siten under deler av oppholdet var en enorm mulighet, men også en utfordring. Hallen var veldig rå og kald, og bak den tette stålveggen ble man fort sittende ensom i mørket. Gjennom enkle 1:1-skisser og fysiske endringer i og rundt hallen, testet jeg hvordan rommet kunne invitere til møter og tilhørighet. Blant annet la jeg ut presenninger for å endre bevegelsesmønsteret, plasserte møbler utenfor for å skape en møteplass, og justerte åpningen av porten for å signalisere innbydelse. Disse små endringene førte til mer naturlige interaksjoner med naboene, noe som understrekte viktigheten av romlig design for å fremme kollektiv tilhørighet.

Selv om oppholdet bare varte i fire dager, ga det verdifull innsikt i hvordan rom kan skape muligheter for tilfeldige møter og sosialisering. Det utdypet også mitt inntrykk av at det umiddelbare nabolaget fungerer som en buffer mellom det private og det offentlige, og at det er mulig, men også komplisert, å designe rom som støtter både sosiale og individuelle behov.

Videre arbeid med funnene fra Løkkebakken

Studieturen ga meg dypere forståelse for hvordan beboere opplever og bruker det umiddelbare nabolaget, samt hvordan små romlige endringer kan påvirke dynamikken mellom mennesker. Intervjuene og eksperimentene i Løkkebakken vil danne grunnlaget for mitt videre arbeid med å utforme et nytt boligområde på tomten hvor verkstedhallen ligger. Målet er å bearbeide alle skisser, registreringer og tekster fra studieturen, til en mer sammenhengende mapping, som igjen kan lede veien for designprosjektet.

Jeg ser frem til å dele mine funn og designforslag i mitt diplomprosjekt. Tusen takk for støtten!

utviklingen av hallen og området utenfor i løpet av de tre første dagene.

